

Autors com Maria Mercè Marçal contribuïren a l'efervescència que Barcelona gaudí durant la Transició

«Des dels anys noranta s'ha anat guanyant progressivament normalitat i naturalitat en el tractament de temàtiques gais a la literatura catalana»

adolescent amb dubtes, de Jesús Milà o *Isaac i els dubtes*, d'en Lluís Maria Todó); però també novel·la històrica (*La segona mort de Shakespeare*, de Jordi Mata, i *El monestir de l'amor secret*, de M. Dolors Farrés). A més a més, moltes de les obres citades han estat premiades i reconegudes per la crítica. Per citar un exemple signifi­catiu, la novel·la *La passió segons Renée Vivien*, de Maria-Mercè Marçal, rebé sis premis, entre ells el premi Carlemany, l'any 1994.

I en el futur, que no està escrit, què ens podem trobar? Superada l'època del debat identitari com a únic eix que explicava la raó de l'existència de la literatura catalana; consolidada la llengua malgrat tot; ara que no hi ha temes que per un pudor mal entès no puguin ser tractats en un idioma; ara que hi ha autors reconeguts i emergents que inclouen personatges i trames gais en les seves històries sense que ningú s'exclami; quan societat i mercat són sinònims en tantes coses... s'enfronten o s'enfrontaran les lletres gais en català a alguna circumstància anòmala? Si fa no fa, a les mateixes que qualsevol altre gènere o activitat relacionats amb l'art d'escriure en un país que, tradicionalment, llegeix poc.

Conquerida la llibertat d'expressar sense por uns sentiments, la nostra literatura gai queda igualada pel que fa a visibilitat, fora de qüestions sobre quantitat o qualitat, a les obres de les restants temàtiques i, per tant, sotmesa a les fluctuacions pròpies d'un món que es regeix per modes més o menys ocasionals. Les produccions històriques, policíaiques, satíriques, infantils i juvenils, sexuals, psicològiques i altres, són objectes que es promocionen d'acord amb tendències que s'imposen a un públic amb poques manies i de gust lector eclèctic o erràtic. Sempre quedarà aquell

sector de gent immune a campanyes puntuals i fidel a un tipus de creació, sigui el conte de terror, els clàssics o el minimalisme, que oferirà el contrapunt de la diversitat o la resistència respecte allò que es digui que s'ha de llegir o rellegir. I entre aquests dues ribes d'allò que, al capdavant, és mercat, ha de viure, conviure i sobreviure la literatura gai, en català o en l'idioma que vulgueu. El seu únic deure és el de créixer, per damunt de la inconstància o la indolència lectora d'un poble, i aquesta ja és una tasca esperançadora si recordem que ni tan sols existia a casa nostra, amb uns trets que la distingissin, fins fa pocs anys.*

